

ข้อบัญญัติ
องค์การบริหารส่วนตำบลดงมูลเหล็ก
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุกร
พ.ศ.๒๕๖๓

องค์การบริหารส่วนตำบลดงมูลเหล็ก
อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลดงมูลเหล็ก
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุกร
พ.ศ. ๒๕๖๓

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลดงมูลเหล็ก ว่าด้วย เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุกร

เหตุผล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) ๒๕๔๖ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม บัญญัติให้กระทำได้ จึงตราข้อบัญญัติไว้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลดงมูลเหล็ก

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุกร

พ.ศ. ๒๕๖๓

ตามที่คณะกรรมการสาธารณสุขตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลดงมูลเหล็ก ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) ๒๕๔๖ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลดงมูลเหล็ก โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลดงมูลเหล็ก อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า "ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลดงมูลเหล็ก เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุกร"

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดงมูลเหล็ก ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว ในข้อบัญญัตินี้ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงมูลเหล็กเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีรองนายก ๒ คนช่วยปฏิบัติ ระเบียบ ประกาศ ติความ วินิจฉัยปัญหา กำหนดหลักเกณฑ์คำสั่ง เพื่อวิธีการปฏิบัติ ให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑ บททั่วไป

ข้อ ๕ ในข้อบัญญัตินี้

"ผู้ดำเนินกิจการ" หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของหรือบุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่น ซึ่งรับผิดชอบประกอบกิจการนั้น

"คนงาน" หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ

"การเลี้ยงสุกร" หมายความว่า การมีสุกรไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่ บำรุงรักษาตลอดจนให้อาหารแก่สุกรเป็นประจำสม่ำเสมอ

"เจ้าของสัตว์" หมายความว่า รวมถึงผู้ซึ่งครอบครองสัตว์นั้นด้วย

"สถานที่เลี้ยงสัตว์" หมายความว่า คอก กรง ที่ขัง หรือสถานที่ในลักษณะอื่น ที่ใช้ในการประกอบกิจการตามข้อบัญญัตินี้

"สถานประกอบกิจการ" หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรตามข้อบัญญัตินี้

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรร่วมกันได้

“มลพิษทางเสียง” หมายความว่า สภาวะของเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการของ สถานที่ประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษความสั่นสะเทือน” หมายความว่า สภาวะของความสั่นสะเทือนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานที่ประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการของ สถานที่ประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษทางน้ำ” หมายความว่า สภาวะของน้ำที่อันเกิดจากการประกอบกิจการของ สถานที่ประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค้การบริหารส่วนตำบลคงมูลเหล็ก

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจาก

กรมการสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานส่วนตำบลที่ได้รับการแต่งตั้ง ให้ปฏิบัติการตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๒

สถานที่ตั้ง

ข้อ ๖ สถานที่ที่ตั้งต้องอยู่ห่างจากชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือ สถานที่อื่น ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ในระยะ ที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและไม่เกิดเหตุรำคาญต่อชุมชน โดยมีระยะห่างจากสถานที่กล่าวข้างต้น และแหล่งน้ำสาธารณะในระยะทาง ดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรน้อยกว่า ๕๐ ตัว ต้องมีระยะห่าง ในระยะที่ไม่เกิดเหตุรำคาญต่อชุมชนใกล้เคียง

(๒) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกร ตั้งแต่ ๕๐ - ๕๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่าง ไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร

(๓) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกร เกินกว่า ๕๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่าง ไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร

ข้อ ๗ สถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรควรต้องอยู่ห่างจากโรงฆ่าสัตว์ ค้าสัตว์ ตลาดนัด ตั้งแต่ ๕๐ เมตรขึ้นไป ตามคำแนะนำของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการฆ่า และจำหน่ายเนื้อสัตว์

ข้อ ๘ จัดให้มีบริเวณเลี้ยงสุกรเป็นสัดส่วน และอยู่ห่างเขตที่ดินสาธารณะหรือที่ดินต่างเจ้าของและต้องตั้งห่างไกลปราศจากหลังคาหรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณเลี้ยงสัตว์นั้นไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร ทุกด้าน เว้นแต่ที่ดินมีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้ประกอบกิจการประเภทเดียวกันตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๙ สถานประกอบการกิจการเลี้ยงสุกรควรตั้งอยู่บริเวณที่ไม่มีน้ำท่วมขัง

หมวด ๓

สุขลักษณะของโรงเรือนเลี้ยงสัตว์และส่วนประกอบ

- ข้อ ๓๑ โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ต้องเป็นอาคาร เอกเทศ มั่นคง แข็งแรงมีลักษณะเหมาะแก่การเลี้ยงสัตว์ ไม่ควรใช้ร่วมกับกิจการอื่นใด
- ข้อ ๓๒ โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ทำด้วยวัสดุแข็งแรง พื้นผิวเรียบทำความสะอาดง่าย มีความลาดเอียงหรือมีรูระบายน้ำหรือสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายได้โดยสะดวก
- ข้อ ๓๓ โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ทำด้วยวัสดุแข็งแรง มีความสูงจากพื้นที่เหมาะสม และมีช่องทางให้แสงสว่างตามสมควรแก่อาคารอย่างทั่วถึง
- ข้อ ๓๔ โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ต้องมีการระบายอากาศที่ดี
- ข้อ ๓๕ โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ต้องจัดให้มีแสงสว่างเพียงพอ
- ข้อ ๓๖ ถนนภายในสถานประกอบกิจการต้องใช้วัสดุคงทน มีความกว้างเหมาะสม สะดวก ในการขนถ่ายมูลสัตว์ อาหารสัตว์ รวมทั้งผลผลิตเข้าและออกภายในสถานประกอบกิจการ
- ข้อ ๓๗ สถานที่เก็บอาหารและโรงผสมอาหาร ควรจัดเป็นสัดส่วนและถูกหลักสุขาภิบาล
- ข้อ ๓๘ โรงเรือนเลี้ยงสัตว์มีที่ขังและปล่อยสัตว์กว้างขวางเพียงพอ คอกสัตว์นั้นเป็นสัดส่วน เหมาะสม และให้สัตว์อยู่อย่างแออัด

หมวด ๔

สุขลักษณะเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ น้ำดื่ม น้ำใช้

- ข้อ ๓๙ อาหารที่ใช้เลี้ยงสัตว์ต้องมีคุณภาพมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุม คุณภาพอาหาร
- ข้อ ๔๐ ควรมีสถานที่เก็บอาหารแยกเป็นสัดส่วน จัดให้เป็นระเบียบและมีการดูแลรักษา ความสะอาด
- ข้อ ๔๑ ต้องมีที่เก็บรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ในการทำงานเป็นสัดส่วนเหมาะสม และเป็นระเบียบเรียบร้อย
- ข้อ ๔๒ เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ รวมถึงสวิตช์และสายไฟต่าง ๆ ต้องได้รับการบำรุงรักษาให้เรียบร้อย
- ข้อ ๔๓ ต้องจัดให้มีน้ำดื่มที่ได้คุณภาพมาตรฐานน้ำดื่มไว้บริการสำหรับผู้ปฏิบัติงาน อย่างเพียงพอ
- ข้อ ๔๔ น้ำดื่มที่แยกออกจากโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ และลักษณะการจัดบริการน้ำดื่ม ต้องไม่ก่อให้เกิดความสกปรก เช่น ใช้ระบบน้ำกด ใช้แก้วส่วนตัว ใช้แก้วกระดาษ ที่ใช้ครั้งเดียวแล้วทิ้ง ใช้แก้วส่วนกลางที่ใช้แล้วนำไปล้างทำความสะอาดก่อนนำมาใช้ใหม่ หรือวิธีอื่น
- ข้อ ๔๕ ต้องจัดให้มีน้ำใช้ที่สะอาดได้มาตรฐาน และมีปริมาณเพียงพอกับปริมาณน้ำใช้ในแต่ละวัน
- ข้อ ๔๖ กรณีที่สถานประกอบกิจการผลิตน้ำใช้เอง ควรตรวจสอบดูแลคุณภาพน้ำดิบ ให้สะอาด ปราศจากสิ่งปนเปื้อน และทำความสะอาดภาชนะเก็บกักน้ำอยู่เสมอ และปรับปรุงคุณภาพ น้ำให้มีคุณภาพดีอยู่